

د حضرت میکاه نبی کتاب - ماخذ انبیاء

پېژندګلو

د حضرت میکاه په کتاب کښې د خدای پاک د کردار دوه زبردست اړخونه څرګندېږي یعنې د هغه عدالت او د هغه رحم. مالک خدای غواړي چې د هغه خلق په انصاف، وفاداری او په مینه عمل وکړي. مذهبي رسومات ادا کول دومره اهمیت نه لري څومره چې په خالص زړه سره د خدای پاک عبادت کول اهمیت لري. حضرت میکاه په هغه وخت کښې پېشګویانې وکړې کله چې په یهوداه کښې د یوتام او د هغه پسې د احاز حکمرانی وه او هم په هغه وخت کښې حضرت یسعیاہ نبی خپل فرائض ادا کول. دا د خوشحالی دور وو، او حضرت میکاه د دولت مندو خلاف آواز اوچت کړو چا به چې په غریبانانو ظلم کولو. او د راتلونکي عدالت په حقله یې خبردارې ورکړو. په دې کتاب کښې دوه حصې دي چې په یوه کښې خبردارې دې او په بله حصه کښې د امید پېغام دې. د راتلونکي وخت په حقله حضرت میکاه نبی دوه پیرې اهمې پېشګویانې وکړې. هغه اوله پېشګوئې دا وکړه چې په راتلونکي وخت کښې به امن قائم شی د هغه ملګونو په مینځ کښې چې په کښې جنگونه وو او یو داسې وخت به راشي چې هغوی به خپلې توري وټکوي او یوې به ورنه جوړې کړي. نو دا د امن شیبې به صرف د هغه خاص ذات په روح او طاقت کښې ممکن وی څوک به چې د بیت لحم په وره ښاریه کښې پیدا کيږي. دا پېشګوئې به د بیت لحم په ښاریه کښې د حضرت عیسی په پېداېښت کښې اووه سوه کاله وروستو پوره کېده. د حفظ کولو دپاره ۷:۸ آیت ”اگر که زه په تیاره کښې ناست یم، خو مالک خدای به زما رڼا وی.“

۱) د مالک خدائ پېغام چې د مورثیت میکاه باندې د یوتام، احاز او حزقیاه د

حکومت په دوران کښې نازل شو، چې د یهوداه بادشاهان ؤو. هغه رویا چې هغه د

سامریه او یروشلم په حقله ولیده. ۲) اے ټولو خلقو تاسو واورئ، اے زمکې او ټولو

خلقو چې په دې کښې یئ، غوږ ونیسئ، مالک خدائ پاک دې ستاسو خلاف د خپل

مقدس کور نه گواهی ورکړی، ۳) گورئ، مالک خدائ راروان دے، هغه په آسمان

کښې خپل تخت پرېږدی او د زمکې اوچت ځایونه د پښو لاندې کوی. ۴) غرونه د هغه

لاندې ویلی کیږی، او وادی په مینځ شلیږی، څنگه چې موم د اور په وړاندې ویلی کیږی،

څنگه چې اوبه د اوچت ځایونو نه لاندې راځی. ۵) او دا هر څه ولې پېښ شول؟ ځکه د

اسرائیل د سرکشی په وجه، او، دا د ټول قوم د گناهونو په وجه وشول. د اسرائیل د

سرکشی زمه وار څوک دی؟ سامریه، دا لوی بناړ دے. د یهوداه د بت پرستی ځایونه

چرته دی؟ په یروشلم کښې، دا لوی بناړ دے. ۶) نو په دې وجه به زه سامریې نه د

کنډرو ډېرے جوړ کړم، یو داسې ځای چې د انګورو بوتی به په کښې کړلے شی. زه به

د دې دېوالونو کانی وادی ته وغورزوم او د دې بنیادونه به ښکاره کړم. ۷) د دې ټول

بتان به ټوټې ټوټې شی، او د هغې د کنجرتوب ټوله گټه به وسوزولې شی. زه به د هغوی د

عبادتخانو ټول بتان تباہ کړم. ځکه چې هغې دا هر څه د خپل کنجرتوب په گټه حاصل

کړی دی، اوس به دا هر څه د هغې نه واخستے شی او نورو کنجرو ته به په مزدوری

کښې ورکړے شی.

ژړا او ماتم

۸) په دې وجه به زه ماتم وکړم او د غم مرثیه به ووايم، زه به پښې ابلې پښې او بریند

وگرځم. زه به لکه د گیدر په شان وکونډېږم او لکه د گونگی په شان به چغې ووهم. ۹)

نو د هغې زخمونه لا علاجه دی. دا یهوداه ته هم راغلو. دا زما د خلقو نزدې دروازې

پورې راورسېدو، تر دې چې یروشلم ته راورسېدو. ۱۰) دا په جات کښې دشمن ته مه

وايے، او مة ژاړئ. په بيت عفره كښې په خاورو كښې ورغږېږئ. (۱۱) برينډ او د شرم سره دلته نه تېر شئ، تاسو څوك چې په سفير كښې اوسېږئ. هغوى څوك چې په ضنان كښې اوسېږي هغوى به بهر نه راوځي. بيت ايشل په خپله په غم كښې دى، ستاسو د حفاظت اُميد ختم شو. (۱۲) هغه څوك چې په ماروت كښې اوسېږي او په مايوسۍ سره د مدد په طمع دى، ځكه چې د مالِك خدائى نه افت نازل شوې دى، او د يروشلم دروازې پورې رارسېدلې دى. (۱۳) تاسو څوك چې په لكيس كښې اوسېږئ، په آسونو پسې جنگي گاډۍ وتړئ. تاسو د صيون لور دپاره د گناه سرچينه وئ، ځكه چې د بنى اسرائيلو جرمونه هم په تاسو كښې موجود وو. (۱۴) نو په دې وجه به تاسو موريشت جات ته د خدائى په امانۍ تحفې وركړئ. د اكزيب بناړ به د اسرائيل د بادشاهانو دپاره دوكه ثابته شى. (۱۵) د مريسه اوسېدونكو، زه به يو فتح كوونكې ستاسو خلاف درولېږم. هغه څوك چې د اسرائيل مشران دى، هغه به د عدولام غار ته وتبستى. (۱۶) خپل سرونه په ماتم كښې گنجى كړئ د هغه بچو دپاره چا نه چې تاسو خوشحاله يئ، خپل ځانونه بلكل گنجى كړئ، ځكه چې هغوى به تاسو نه جلاوطن شى.

د انسان بې انصافى او خدائى پاك

۲ (۱) افسوس په هغوى باندې څوك چې د بې انصافۍ منصوبې جوړوي، په هغوى چې په خپلو كټونو كښې د بدو منصوبو خوښه گوري. د سحر په رڼا كښې هغوى دا پوره كوى ځكه چې د دې كول د دوى په اختيار كښې دى. (۲) چې هغوى د پټو په لالچ كښې راشي نو قبضه يې كړي، او چې د كورونو په لالچ كښې راشي نو دا ونيسى. هغوى د خلقو نه خپل كور په دوكه اخلي، او رسته دار د وراثت نه محروموي. (۳) نو په دې وجه مالِك خدائى فرمائى چې، زه د دې قوم خلاف د تباھۍ منصوبه جوړوم، د دې نه به تاسو ځان خلاص نه كړئ. تاسو به نور په غرور كښې نه گرځئ، ځكه چې دا به د افت وخت وي. (۴) په هغه ورځ به خلق تا پورې خدا كوى، هغوى به تا ته پېغور دركوى د

غم په دې مرثیې کېښې، ”مونږ مکمل تباہ شو، زما د قوم ملکیت تقسیم شو. مالک زموږ جائیداد اخستې دې او هغه یې غدارانو له ورکړې دې.“ (۵) نو ځکه په تاسو کېښې به هیڅوک د مالک خدای په مجلس کېښې نه وی چې زمکه په پچه تقسیم کړی.

د دروغو پېغمبران

(۶) ”پېشگوڼې مه کوه،“ د خلقو پېغمبران وائی، ”د دې څیزونو په حقله پېشگوڼې مه کوه، شرم به مونږ گېر نه کړی.“ (۷) اې د یعقوب قومه، آیا داسې خبره کول په کار دی، آیا د مالک خدای روح غصه دې؟ آیا هغه داسې کارونه کوی؟ آیا زما کلام ښه نه دې د هغوئ دپاره د چا لارې چې نېغې دی؟ (۸) تر ننه پورې زما خلق لکه د دشمن غوندې زما خلاف راپاڅی. تاسو د هغوئ د اوږو نه قیمتی چوغه وباسئ څوک چې په تاسو باور کوی، او لکه د هغه سړو په شان یې بریندهوئ لکه څوک چې د جنگ نه راواپس شی. (۹) ته زما د قوم ښځې د خپلو ښائسته کورونو نه شپړې. ته د هغوئ د بچو نه د تل دپاره زما نعمتونه اخلې. (۱۰) پاڅه دلته نه ځه، ځکه چې دا ستا د آرام ځای نه دې، ځکه چې دا پلټ دې، دا تباہ شوې دې، دلته ستا دپاره علاج نشته. (۱۱) که یو دروغزن او دوکه باز راشی او وائی، ”زه به تاسو دپاره د میو او د شرابو پېشگوڼې وکړم،“ هغه به د دې خلقو دپاره بلکل صحیح پېغمبر وی.

د خلاصون وعده کول

(۱۲) زه به یقیناً تاسو ټول راغونډ کړم، اې د یعقوب اولاده، زه به یقیناً د بنی اسرائیل ژوندی پاتې شوی خلق رایوځای کړم. زه به هغوئ داسې رایوځای کړم لکه گډې چې شپول ته رایوځای کړی، لکه چې رمې د خپل څرن ځای کېښې وی، هغه ځای به د خلقو نه پک وی. (۱۳) څوک چې لاره کولو کړی هغه به د هغوئ نه مخکېښې روان وی، هغوئ به دروازې ماتې کړی او بهر به وځی. د هغوئ بادشاه به د هغوئ نه مخکېښې روان وی،

مالِک خُدايَ به د هغوی رهنمائی کوی.

مشران او پېغمبران ورتلے شول

۳ (۱) بیا ما ووئیل، غور شی، اے د یعقوب مشرانو، اے د اسرائیل حکمرانانو. آیا تاسو په انصاف نه پوهېږئ، (۲) تاسو چې د نېکی نه نفرت او د بدی سره مینه کوئ، څوک چې زما د قوم نه څرمن وباسئ او د هغوی د هډوکو نه غوښه لری کوئ، (۳) تاسو چې زما د قوم غوښې خورئ، د هغوی نه څرمن وکارئ او د هغوی هډوکی ټوټه ټوټه کوئ، څوک چې هغوی لکه د کړی د غوښې په شان ټوکړې کوئ، یا یې لکه د دېگ د غوښې په شان کوئ. (۴) بیا به هغوی مالِک خُدايَ ته چغه کړی، خو هغه به هغوی ته جواب ورنه کړی. په هغه وخت کښې به هغه خپل مخ د هغوی نه پټ کړی د هغه بدو عملونو په وجه چې هغوی کړی دی. (۵) مالِک خُدايَ دا فرمائی چې، هغه پېغمبران چې څوک زما خلق بې لارې کوی، که څوک په هغوی څه وخورئ نو هغوی د امن اعلان کوی، خو که هغه دا نه شی کولای، نو دوی د هغه خلاف د جنگ کولو تیاره کوی. (۶) نو په دې وجه به په تاسو شپه راشی، چې بغېر د رویا به وی، او تیاره به راشی چې بغېر د پېشگوښی به وی. نمر به ښکته شی د پېغمبرانو دپاره، او ورغ به د هغوی دپاره تیاره شی. (۷) رویا کتونکی به وشرمېږی او قسمت ښودونکی به بې عزته شی. هغوی ټول به خپل مخونه پټ کړی ځکه چې د خُدايَ پاک د طرف نه ورته جواب نه ملاوېږی. (۸) خو زه په خپله د قدرت نه، د مالِک خُدايَ د روح نه، او د انصاف او د قوت نه معمور یم، چې یعقوب ته خپل جرمونه، او بنی اسرائیلو ته خپله گناه وښایم. (۹) دې ته غور شی، اے د یعقوب د قوم مشرانو، او د اسرائیل د قوم حکمرانانو، څوک چې انصاف نه نفرت کوئ او هغه هر څه غلطوئ چې صحیح وی، (۱۰) څوک چې صیون په قتل عام جوړوئ، او یروشلم په بدعملی جوړوئ. (۱۱) د دې حکمرانان په رشوت اخستو عدالت کوی، د دې امامان په پېسو تعلیم ورکوی، او د دې پېغمبران په پېسو پېشگوښی کوی، او

په مالک خُدائ د باور کولو دعویٰ کوی خو په حقیقت کښې په هغه باور نه کوی، او داسې وائی چې، ”آیا مالک خُدائ زمونږ په مینځ کښې نه دے؟ په مونږ به هیڅ افت رانه شی.“ (۱۲) نو ځکه ستاسو په وجه، صیون به لکه د پتی غوندې یوه کرې شی، یروشلم نه به د کنډر یو پېرے جوړ شی، او د خُدائ پاک د کور په غر به گن ځنگل وشی.

د مالک خُدائ غر

۴ (۱) په آخری ورځو کښې به د مالک خُدائ د کور غر آباد شی او دا به په ټولو غرونو کښې مشر وی، دا به د غرونو دپاسه اوچت شی، او د پېرو قومونو خلق به ورته راشی. (۲) پېر قومونه به راشی او وائی به، ”راځئ چې بره د مالک خُدائ غر ته لار شو، د یعقوب د خُدائ پاک کور ته. هغه به مونږ ته خپلې طریقې وښائی، نو چې مونږ د هغه په لار روان شو.“ شریعت به صیون نه راوځی، او د خُدائ پاک کلام به د یروشلم نه راشی. (۳) هغه به د پېرو قومونو په مینځ کښې عدالت وکړی، او د لرې او نزدې مضبوطو حکومتونو لانجې به فېصله کړی. هغوی به خپلې ټورې وټکوی او یوې به ورنه جوړې کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی. قوم به د قوم خلاف ټوره نه اوچتوی، او نه به هغوی د جنگ کولو تربیت حاصلوی. (۴) هر یو کس به د خپل انګور د بوټی لاندې او د خپلو اینځرو د ونو لاندې کښېښی، او څوک به هم هغوی ونه ویروی. ځکه چې دا مالک خُدائ ربُ الافواج فرمائیلی دی. (۵) هر یو قوم به د خپلو معبودانو په نوم روان وی، خو مونږ به د مالک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم د تل دپاره روان یو.

د مالک خُدائ منصوبه

(۶) ”په هغه ورځ،“ مالک خُدائ فرمائی چې، ”زه به گوډیان راغونډ کړم، زه به جلاوطن

شوی راجمع کرم او هغوی چي ما ورته غم و درد رسولے وو. ﴿٧﴾ زه به د ماتو گوږو او د هغوی نه څوک چي جلاوطن کړے شوی دی یوه ډله بچ کرم چي یو مضبوط قوم ترې جوړ کرم. زه مالک خدای به په هغوی د هغې ورځ نه واخله د تل دپاره د یروشلم نه حکومت کوم. ﴿٨﴾ او ترڅو چي ته پي، اے د رمې حفاظت کونکيه، اے د صیون لور مضبوطې قلعي، پخوانے حکومت به تا ته بیا ملاو شی، او بادشاهت به بیا یروشلم لور ته ملاو شی. ﴿٩﴾ ته اوس دومره په چغو ولې ژاړې، آیا ستا بادشاه نشته؟ آیا ستا مشیران مړه شوی دی، درد ته داسې گبر کړے پي لکه چي بنځه د ماشوم د پیدا کېدو په درد کېني وی؟ ﴿١٠﴾ اے د صیون لورې، داسې د درد نه چغې او ټوپونه ووهه، لکه چي بنځه د ماشوم پیدا کېدو په وخت وهی، ځکه چي اوس به تاسو خامخا بناړ پرېږدئ او په کولانو کېني به اوسېږئ. ته به بابل ته لاړه شي، خو ته به هلته بچ کړے شي. هلته به مالک خدای تا د خپلو دشمنانو د لاسونو نه د تاوان په بدله را آزاده کړي. ﴿١١﴾ نو اوس ډېر قومونه ستا خلاف راغونډ شوی دی. هغوی وائی، ”پرېږدئ چي هغه بې عزته شي، او پرېږده چي زمونږ سترگې په شوق سره صیون ته وگوري.“ ﴿١٢﴾ خو دوی ته د مالک خدای د سوچونو پته نشته، هغوی ته د هغه د منصوبې پته نشته، هغه هغوی درمند ته لکه د گېډو په شان راغونډوی. ﴿١٣﴾ پاڅه او ملکونه غویل کړه، اے صیون لورې، ځکه چي زه به تا له د اوسپني بنکر درکرم، زه به تا ته د پیتلو نوکونه درکرم او ته به ډېر قومونه ټوټه ټوټه کړي. ته به د هغوی هغه مال چي په ظلم زیاتي پي حاصل کړے دے مالک خدای ته وقف کړي او د هغوی دولت به د ټولې دنیا مالک ته پېش کړي.

٥ ﴿١٤﴾ خپل فوج راغونډ کړه، اے د فوجیانو بناړي، ځکه چي زمونږ خلاف محاصره شوې ده. هغوی به د اسرائیل مشر په چوکې سره په مخ ووهي.

د بیت لحم نه وعده کړے شوے حکمران

٢) خوتۀ، اے د بیت لحم افراتہ، اگر کتہ د یهوداہ په قبیلو کبني وړه یې، خوتا نه به ما دپاره هغه راشی څوک چې به د اسرائیل سردار وی، د هغه نسب زور دے، او د پخوانی زمانې نه راروان دے. ٣) نو بنی اسرائیل به تر هغه وخته پورې خپلو دشمنانو ته پرېښودلے شی ترڅو چې د یوې اُمیدوارې ښځې د ماشوم د پیدا کېدو وخت پوره شی. او چې د هغه نور وروڼه د بنی اسرائیلو سره د اتحاد کولو دپاره راواپس شی. ٤) هغه به د خپلو رمو د شپونتوب دپاره ودرېږی د مالک خدای په طاقت سره، د مالک خپل خدای پاک د نوم په رعب سره. او هغوی به په امن سره اوسېږی، نو بیا به د هغه عظمت د دنیا آخری حدونو ته ورسېږی. ٥) او هغه به د هغوی سلامتیا سرچینه وی.

خلاصون او سزا

کله چې اسوریان زمونږ په مُلک حمله وکړی او زمونږ په پخو دېوالونو راواوړی، مونږ به د هغوی خلاف د قوم اووۀ مشران، او ورسره اته حکمرانان هم راوچت کړو. ٦) هغوی به د توري په زور د اسوریي په مُلک، او د نمرود په مُلک به د توري په زور حکومت کوی. هغه به مونږ د اسوریانو نه خلاص کړی کله چې هغوی زمونږ په مُلک باندې حمله وکړی او زمونږ سرحدونو ته راننوخی. ٧) د یعقوب پاتې شوی خلق به د ډېرو قومونو په مینځ کبني لکه د مالک خدای د رالېږلے شوې پرځې یا په وښو د باران په شان وی، کوم چې د انسان انتظار نه کوی او نه د انسان دپاره ایسارېږی. ٨) د یعقوب پاتې شوی به د قومونو په مینځ کبني وی، د ډېرو قومونو په مینځ کبني، لکه چې شیر د ځنگلی ځناورو په مینځ کبني وی، یا لکه چې ځوان شیر د گډو د رمو په مینځ کبني وی، چې دے روان وی نو په پنجه وهل کوی او ماتول کوی، او هیڅ څوک ترې نه ځان نه شی بچ کولے. ٩) تاسو به په کامیابی سره په خپلو دشمنانو بریالی شی، او ټول دشمنان به مو تباہ شی. ١٠) ”په هغه ورځ،“ مالک خدای فرمائی، ”زه به ستاسو آسونه تباہ کړم ستاسو په مینځ کبني او ستاسو جنگی گاډی به ختمې کړم. ١١) زه به ستاسو

د مُلڪ بنارونه تباہ ڪرم او ستاسو ٽولي مضبوطي قلعه گاني به راوغورزوم. (۱۲) زه به ستا جادوگر تباہ ڪرم او ستاسو په مينخ کيني به فالگر نور نه وي. (۱۳) زه به ستاسو تراشلي شوي بتان او مقدس کاني ستاسو مينخ نه تباہ ڪرم، تاسو به نور د خپل لاس جوڙ شوي خيزونو ته سجده نه ڪوي. (۱۴) زه به ستاسو د مينخ نه د اشيري بت ستني راوڪارم او ستاسو بنارونه به تباہ ڪرم. (۱۵) زه به انتقام واخلم په غصه او قهر کيني د هغه قومونو نه چي زما حڪم يي نه ڏي منلي.

د خدائ پاڪ مقدمه د بني اسرائيلو خلاف

۶ (۱) هغي ته غور شئ خه چي مالڪ خدائ فرمائي، ودربره، خپله مقدمه د غرونو د وړاندي بيان ڪره، پربرده چي غرونه واورى چي ته خه وائي. (۲) واورى، اے غرونو، د مالڪ خدائ الزام، تاسو غور ونيسي. غور شئ، اے د زمكي ابدى بنيادونو. خه چي مالڪ خدائ د خپلو خلقو خلاف مقدمه ڪري ده، هغه د بني اسرائيلو خلاف جرم لگوي. (۳) ”زما خلقو، ما تاسو سره خه ڪري دي؟ ما په تاسو خه بوج اچولي ڏي؟ ما له جواب راکري. (۴) ما تاسو د مصر نه بهر راوويستي، او ما تاسو د غلامي د ملڪ نه آزاد ڪري. ما موسي سره د هارون او مريم درولپرل چي ستاسو لارښودنه وڪري. (۵) اے زما خلقو، هغه وخت رايا ڪري چي بلق د موآب بادشاه تاسو ته د نقصان رسولو كوشش ڪولو او بعور د بلعام زوي خه جواب ورڪرو. رايا ڪري خپل سفر د شطيم نه تر جلجال پوري، نو تاسو ته به د مالڪ خدائ د صداقت ڪارونه معلوم شي.“ (۶) ”زه د خه سره د مالڪ خدائ د وړاندي راشم او د لوي خدائ پاڪ په وړاندي سجده وڪرم؟ آيا زه د هغه په وړاندي د يو كلن سخو د سوزېدونكو قربانو سره راشم؟ (۷) آيا مالڪ خدائ به په زرگونو گدانو، او د زيتونو د تپلو په زرگونو نهرونو خوشحاله شي؟ آيا زه خپل وړومبي پيدا شوي ماشوم د خپلو گناهونو دپاره پيش ڪرم، او د خپل بدن مېوه د خپل روح د گناهونو دپاره؟“ (۸) هغه تاسو ته ووييل، اے انسانه، چي ښگره خه ته

وائی، او مالک خُدائِ درنه خُء غواړی، یعنې چې اِنصاف کوئ او د رحم سره مینه کوئ او د خپل مالک خُدائِ سره په عاجزی سره تلل کوئ.

د بنی اسرائیل گناه او سزا

﴿٩﴾ غوړ شی، مالک خُدائِ بناړ ته آواز کوی. او ستا د نوم نه یرېدل حکمت دے. ”په هغه چوکه غوړ وکړئ او په هغه هم چا چې مقرر کړې ده. ﴿١٠﴾ آیا زه د بدعمله په کور کښې په بدعملی سره گټلے شوې خزانې هېرې کړم، او هغه کم ناپ تول چې پرې لعنت شوے دے؟ ﴿١١﴾ آیا زه هغه سرے بې سزا پرېردم خُء چې په تول کښې بې ایمانی کوی، او ورسره د غلط وزن تیلی وی؟ ﴿١٢﴾ د هغې مالداره خلق ظالمان دی، د هغې خلق دروغژن دی او د هغوئ ژبې د دوکې خبرې کوی. ﴿١٣﴾ نو بیا ستاسو د گناهونو په وجه ما ستاسو تباہ کول، او وړانول شروع کړل. ﴿١٤﴾ تاسو به خوراک وکړئ، خو ماړه به نه شی، او ستاسو خېټه به اوس هم تشه وی. تاسو به خیزونه جمع کړئ خو خُء به بچ نه کړئ، خُءه چې تاسو خُء جمع کوئ هغه به زه په توره ووهم. ﴿١٥﴾ تاسو به غله وکړئ، خو فصل به ونه رېږي، تاسو به د زیتونو نه تېل وباسئ خو دا به خپل خان دپاره استعمال نه کړئ، تاسو به انگورو نه مے وباسئ، خو مے به ونه څښئ. ﴿١٦﴾ تاسو د عمری بادشاه خراب قانون او د اخیاب د قوم ټول خراب رسمونه اختیار کړی دی. نو په دې وجه به زه تاسو بلکل تباہ و برباد کړم او نورو خلقو ته به مو د عبرت یو مثال وگرځوم. څوک هم چې تاسو گوری ستاسو نه به کرکه کوی او درپورې به مسخرې کوی.“

د بنی اسرائیلو بدبختی

٧ ﴿١٧﴾ زه څومره بدبخته یم، زه د هغه مېوه راټولونکی په شان یم چې د فصل د راټولولو نه وروستو د خوړلو دپاره هیڅ څیز پیدا نه کړی. نه د انگورو یوه غنچه د

انگورو په باغ کښې او نه د اینځر یو تازه دانه چې خپله لوږه ورباندې ماته کړې. (۲)

مؤمنان د دنیا نه ختم کړې شول، یو نېک هم پاتې نه شو. ټول انسانان په دې انتظار کښې دی چې وینه توی کړې، هر یو خپل ورور په جال کښې راگېروي. (۳) د هغوی دواړه لاسونه په غلطو کارونو کښې تکره دی، حکمرانان تحفې غواړې، قاضیان رشوت قبلوی، زورور هغه حکم کوی چې څه یې خوښ وی. دوی ټول یو ځای سازشونه کوی. (۴) د هغوی د ټولو نه ښه هم لکه د ازغن بوتی په شان دے، د هغوی پېر نېکان د ازغن بوتیو د پېری نه هم خراب دی. خو ستاسو د فېصلې ورځ راغلې ده، ستاسو د سزا او وارخطایې وخت رارسېدلې دے. (۵) په خپل گاونډی باور مه کوه، مه په خپل دوست اعتبار کوه. تر دې چې څوک ستا په غېر کښې اوده کیرې هغې سره هم په خپلو خبرو کولو کښې خیال کوه. (۶) ځکه چې نن سبا زوی د پلار بې احترامی کوی، او لور د خپلې مور خلاف راپاڅی، انږور د خپلې خواښې مخالفت کوی. او د سپری دشمنان به د هغه د خپل کور خلق وی. (۷) خو زه به د مالک خدای په امداد نظر ساتم، زه د خپل خلاصونکی خدای پاک انتظار کوم، زما خدای پاک به زما واورې.

بنی اسرائیل به راوچت شی

(۸) ما ته په حسرت سره مه گوره، زما دشمنه، اگر که زه غورزېدلې یم، زه به بیا راوچت شم. اگر که زه په تیاره کښې ناست یم، خو مالک خدای به زما ریا وی. (۹) ځکه چې ما د هغه خلاف گناه کړې ده، نو زه به د مالک خدای قهر وزغمم، ترڅو چې هغه زما د مقدمې وکالت وکړی او زما حق قائم کړی. هغه به ما بهر ریا ته راولی، زه به د هغه صداقت وگورم. (۱۰) بیا زما دشمنان به دا وگوری او دوی به وشرمیږی، هغه چا چې ما ته ووئیل چې، ”مالک خدای ستا خدای پاک چرته دے؟“ زما سترگې به د هغې بریادی وگوری، اوس به هغه داسې د پښو لاندې شی لکه په کوڅو کښې چې ختې وی. (۱۱) ستا د دېوالونو جوړولو دپاره ورځ به راشی، په هغه ورځ به ستا سرحدونه لوی شی. (۱۲) د پېرو ځایونو نه به خلق ستا د عزت کولو دپاره راشی د اسور نه واخله د مصر

بنارونو پورې، او د مصر نه واخله د فرات سیند پورې، او د لری سمندرونو او غرونو پورې. (۱۳) زمکه به د اوسېدونکو په وجه او د هغوی د بدو عملونو په نتیجه کېښي د خلقو نه ښاره شی.

دُعا او شکر گزاری

(۱۴) اے مالِک، د خپلو خلقو شپونتوب په خپلې لښتې سره وکړه، په خپله برخه رمې څوک چې د زرخیزه زمکې په مینځ کېښي په ځنګل کېښي اوسپړی، هغوی پرېږده چې لکه د پخوا په شان په بسن او جلعاد کېښي وڅرېږي. (۱۵) بیا مالِک خدای فرمائی چې، ”د هغه ورځو په شان کله چې تاسو د مصر نه راووتلی، زه به هغوی ته خپلې معجزې وښایم.“ (۱۶) قومونه به وگوری او حېران به شی، هغوی به د خپل ټول زور نه محروم شی. هغوی به گوته په خوله ودرېږي او هغوی به هیڅ نه اوری. (۱۷) هغوی به لکه د مار خاوره وخورې، لکه د هغه مخلوق چې په زمکه په سینه ښویږي. هغوی به په ریږدو بهر د خپل غارونو نه راوځي، هغوی به د یرې نه مالِک خدای زمونږ خدای پاک ته راوگرځي او تا نه به یرېږي. (۱۸) ستا په شان خدای څوک دے چې په خپلو غوره شوو کېښي د بچ شوو خلقو جرمونه معاف کړي او د هغوی گناهونه نظر انداز کوي؟ ستا غصه د همپشه دپاره نه وی، خو ته په رحم ښودلو خوشحالیږي. (۱۹) ته به بیا په مونږ باندې مهربانه شي، ته به زمونږ گناهونه د پښو لاندې کړي او زمونږ ټولې بې انصافی به د سمندر بېخ ته وغورزوې. (۲۰) او د یعقوب اولاد ته به ته خپل رحم وښایي، ته به د ابراهیم اولاد ته رښتونی پی، ځنګه چې تا په تېر وخت کېښي زمونږ پلار نیکه سره وعده کړې ده.